

i saa høj Grad som muligt at indstille Kampen om de Spørgsmaal, der ligger de politiske Partier imellem, og det har da ogsaa i vort Land været en almindelig Opfattelse, at Valgkampe under disse Forhold burde undgaaes.

Nationale Hensyn dikterer et saadant Ønske, thi under Forhold som de nuværende maa det være Maalet for Landet at føre en Politik, der saa meget som muligt kan virke samlende, men i Valgkamp kommer *det* i Forgrunden, der skiller og splitter. Det ligger ogsaa lige for, at offentlig — og saare let lidenskabelig — Diskussion paa Vælgermøder Landet over om vore Forsvarsforanstaltninger til Neutralitetens Hævdelse, om vor Handelspolitik og Landets Stilling under denne og andre dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal kan faa en Karakter, hvorved der gøres Landet en Skade, imod hvilken det, at man udskyder et Valg, der kan udskydes, er for intet at regne.

Under de Forhandlinger, som tre Medlemmer af det nuværende konservative Folkeparti i Fjor førte med tre Medlemmer af Ministeriet angaaende en mulig Løsning af Forfatningssagen, var det da ogsaa en Forudsætning, at dersom en ny Grundlov blev vedtaget i 1915, skulde den først træde i Kraft, og Rigsdagsvalg foretages, naar Krigen var til Ende.

Denne Forudsætning fandt sit klare Udtryk i den af Konseilspræsident Zahle den 24. Marts i Fjor givne Redegørelse for de førte Forhandlinger og deres Resultat, idet han udtalte:

„Grundlovens Ikrafttræden udsættes til et Aar efter Stadfæstelsen, for at Valg efter den nye Grundlov og Valglov kan foregaa til en Tid, naar fredeligere Forhold atter er indførte i Europa.“

Denne Bekræftelse af Aftalerne er i officiel Form tilsendt Pressen, og Udtalelsen findes gengivet i en Række Blade („Berl. Tid.“, „Nationaltidende“, „Hovedstaden“ etc.) for den 25. Marts, og Bladet „Social-Demokraten“ skriver refererende under samme Dato: „Hvad man herved tilsigter, er at faa Grundloven vedtaget *under* Krigen, men de første Valg under den nye Grundlov, der jo bliver Kampvalg mellem Partierne, udskudt til efter Krigen“.

Da Krigen vedvarer, og der intet foreligger, som kan ændre de Krav til nationale Hensyn, som denne Situation paalægger vort Folk, er det Det konservative Folkepartis Opfattelse, at det, der var den udtrykkelige Forudsætning